

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÂRE Nr. 3-132/20

mun. Chișinău

22 octombrie 2021

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte - Guțan Vladislav;

Membrii - Comerzan Victor, Cimbir Marcel, Lozan Alexandru, Cazacov Elena, Țurcan Pavel-societatea civilă, Televca Oleg- societatea civilă, raportor

examinând în ședință publică procedura disciplinară intentată în privința procurorului, în procuratura XXXXXX, XXXXXX ca rezultat al îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu ,-

A CONSTATAT:

La xx.xx.2020, prin decizia inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Leonid Demidov a fost transmisă Colegiului de disciplină și etică spre examinare cauza disciplinară privind rezultatele verificării sesizării procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos cu privire la fapta ce poate constitui abateri disciplinare comise de către ex-procurorul, adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii XXXXX, XXXXX și procurorul aceleiași procuraturi XXXXX.

Prin decizia inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Leonid Demidov din xx.xx.2020, în rezultatul verificării sesizării procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul, în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, s-a decis transmiterea prezentei procedurii disciplinare pentru examinare Colegiului de disciplină și etică.

La xx.xx.2020, prin decizia inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Vasile Godoroja, a fost transmisă Colegiului de disciplină și etică spre examinare, procedura disciplinară privind rezultatele verificării sesizării procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, în privința procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, privind fapta ce poate constitui abatere disciplinară.

La xx.xx.2020, prin decizia inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor, Mihail Căpățici, a fost transmisă Colegiului de disciplină și etică spre examinare, procedura disciplinară privind rezultatele verificării sesizării procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX, în privința procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, la exercitarea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX.

Având în vedere că toate sesizările și cauzele disciplinare se referă la același procuror, în scopul examinării obiective și operative a procedurilor disciplinare, la data de xx.xx.2020 s-a dispus conexarea cauzelor disciplinare într-o procedură unică.

Referitor la prima procedură disciplinară, Colegiul a constatat, că conform sesizării Direcției urmărire penală și criminalistică în cadrul urmăririi penale nr. XXXXXX procurorii în Procuratura XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, au acționat prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și cu admiterea încălcărilor grave de lege, în temeiul prevederilor art.43 din Legea nr.3/2016 cu privire la

Procuratură, încălcările menționate, admise de procurorii în Procuratura XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pot constitui abateri disciplinare și urmează a fi verificate în cadrul unei proceduri disciplinare.

În rezultatul verificării sesizării și ținând cont de sesizarea Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, acțiunile procurorilor XXXXXX și XXXXXX constituie abatere disciplinară și se confirmă prin următoarele probe: [...].

Astfel, acțiunile procurorului XXXXXX în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza penală sus-indicată, se manifestă prin încălcarea prevederilor art. art. 1 alin.(2), 19 alin.(3), 52, 132⁵, 254, 259 din Codul de procedură penală și principiului supremației legii, prevăzut în pct. 6.1.1, 6.1.4 și 6.1.6 din Codul de etică al procurorilor, potrivit cărora procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor, să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice și să se asigure ca procedurile penale să se opereze cât de rapid posibil, în concordanță cu interesele justiției, încălcând drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, prin ce a atins onoarea, imaginea și prestigiul Procuraturii, ce constituie abatere disciplinară, prevăzută de art.38 lit.a) și e) din Legea cu privire la Procuratură.

În cadrul verificării sesizării, cât și în ședința Colegiului, procurorul XXXXXX a explicat, urmărirea penală în prezenta cauză a fost începută la xx.xx.2017 de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b) și art.332 alin.(I) din Codul penal, pe faptul coruperii pasive, săvârșită de două sau mai multe persoane și falsul în acte publice.

Cauza penală s-a aflat în procedura ofițerului de urmărire penală al DGUP al CNA XXXXXX.

Prin ordonanța din xx.xx.2018 adoptată de procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX XXXXXX, a fost dispusă efectuarea urmăririi penale de un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală în cauza nr. XXXXXX, procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX fiind desemnată conducător al acțiunilor de urmărire penală.

Cu referire la cele invocate în *sesizare și Raportul privind rezultatele verificării sesizării cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare* în ceea ce privește faptul că, din analiza probatoriului administrat la cauza penală la acel moment, a fost stabilit că: *pe caz nu erau administrate careva probe concludente și suficiente care să întemeieze într-un anumit mod punerea numiților sub învinuire și că același probatoriu a stat la baza adoptării ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei penale*, urmează a fi menționat faptul că cauza penală a fost primită în conducerea mea la xx.xx.2018. În perioada lunii xx.2018 am avut în conducere 22 cauze penale și în exercitarea nemijlocită a urmăririi penale am avut 21 cauze penale și 3 procese penale în ordinea art.274 CPP. În aceeași perioadă de timp, luna xx.2018, am expediat spre examinare în fond în instanța de judecată 2 cauze penale pe domeniul de exercitare.

De asemenea, în luna xx.2018 în perioada xx-xx xx.2018 m-am aflat în deplasare într-o vizită de studiu organizată în cadrul proiectului XXXXXX în XXXXXX.

Astfel, în perioada xx.xx.2018-xx.xx.2018, reieșind din volumul de lucru și aflarea în deplasare, eu nu am dispus de suficient timp pentru a analiza materialele cauzei penale în vederea stabilirii dacă este posibilă adoptarea unei soluții în baza art.291 Cod

de procedură penală, iar reieșind din faptul că la acel moment expira termenul de menținere a persoanelor în calitate de bănuți a fost dispusă punerea sub învinuire a numiților XXXXXX și XXXXXX.

Cu referire la faptul că de la înaintarea acușării, un termen îndelungat nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală, urmează a fi menționat faptul că cauza penală se afla în gestiunea ofișerului de urmărire penală din cadrul DGUP a CNA XXXXXX, care de asemenea în perioada 2018 a avut un volum impunător de lucru, având în gestiune circa 50 dosare penale.

În perioada anului 2018 am avut în gestiune circa 38 cauze penale pe domeniul conducerii urmăririi penale, 4 cauze fiind expediate în instanța de judecată și 8 cauze clasate și încetate. Totodată, am exercitat nemijlocit urmărirea penală în 42 cauze penale și 18 procese penale, 6 cauze penale fiind expediate în instanța de judecată și 3 cauze penale fiind clasate. Mai mult, în cadrul a 4 cauze penale am participat în calitate de acuzator de stat.

Prin urmare, reieșind din complexitatea cauzelor penale și proceselor penale aflate în gestiunea Procuraturii XXXXXX, volumul impunător de lucru legat de autorizarea măsurilor speciale de investigație, acțiunilor de urmărire penală, participarea la ședințe de judecată în ordinea art.313 CPP, examinarea demersurilor privind aplicarea măsurilor preventive, în perioada indicată în sesizare nu a fost posibilă planificarea de a adopta o soluție în baza art.291 CPP, cu prioritate anume pe marginea acestei cauze penale.

Mai mult, potrivit art. 19 CPP era analizată posibilitatea acumulării altor probe și identificării unor posibili martori care ar cunoaște careva circumstanțe pe cauza penală investigată, acțiuni care nu s-au soldat cu succes.

Astfel, la xx.xx.2018 cauza penală nr. XXXXXX a parvenit în Procuratura XXXXXX cu propunerea organului de urmărire penală al CNA de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei penale, fapt ce a generat posibilitatea adoptării unei soluții de terminare a urmăririi penale.

La xx.xx.2018 reieșind din faptul că materialele cauzei penale au fost verificate și apreciate în volum deplin, a fost dispusă scoaterea învinuiților de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale, de către procurorul împuternicit în baza ordonanței de grup din xx.xx. 2018.

Respectiv, a considerat că nu este cazul de a invoca faptul că, *”soluția a fost dată în baza aceluiași probe care au stat la baza punerii neîntemeiate sub învinuire a numiților”*, or punerea sub învinuire a lui XXXXXX și XXXXXX a fost dispusă în legătură cu expirarea termenului de bănuț și reieșind din imposibilitatea la acel moment de a verifica, analiza și aprecia toată situația constatată în cadrul urmăririi penale și a adopta o soluție potrivit art.291 CPP, fiind analizată și posibilitatea de acumulare a unor alte probe, iar în cazul epuizării tuturor căilor legale, a fost dispusă soluția care se impunea reieșind din probele acumulate. Or, în cazul în care la expirarea termenului de bănuț, în lipsa unei analize multilaterale, sub toate aspectele și epuizării tuturor mijloacelor de a mai acumula alte probe, persoana ar fi fost scoasă de sub urmărire penală, iar ulterior ar fi fost constatate careva mijloace materiale de probă că anume această persoană a comis infracțiunea, anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală, ar fi generat multiple probleme de ordin procedural legate de aprecierea și calcularea termenului de bănuț și legalității unei eventuale acușări aduse.

În opinia Inspecției Procurorilor, explicațiile procurorului XXXXXX urmează a fi apreciate critic, deoarece comiterea abaterii disciplinare se confirmă prin următoarele probe: [...].

Analizând în ansamblu materialele acumulate în cadrul verificării prealabile a temeiurilor de tragere la răspundere a procurorului, în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, audiind toți participanții, Colegiul de disciplină și etică ajunge la concluzia că pe acest capăt de acuzare, procurorul XXXXXX nu a comis abatere disciplinară. În acest context, reiterăm că soluțiile adoptate în cauza penală nr. XXXXXX au fost apreciate ca fiind legale și întemeiate, nu există careva plângeri din partea cărorva participanți la proces referitor la încălcarea drepturilor și libertăților acestora. Referitor la caracterul îndelungat al urmăririi penale, Colegiul a reținut faptul, că reieșind din complexitatea cauzelor penale și proceselor penale aflate în gestiunea Procuraturii XXXXXX, în acea perioadă, volumul impunător de lucru legat de autorizarea măsurilor speciale de investigații, numărul insuficient de procurori în acea perioadă în cadrul Procuraturii XXXXXX, multiplele deplasări de serviciu peste hotarele țării, coordonate cu conducerea instituției etc., toate aceste circumstanțe au și dus la această situație, ceea ce după noi nu-i poate fi imputată procurorului XXXXXX ca fiind o abatere disciplinară.

Mai mult, potrivit art.300 alin.3¹ Cod de Procedură Penală, în competența judecătorului de instrucție se include și examinarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale. Partea care se consideră afectată de o tergiversare nejustificată a urmăririi penale, sesizează judecătorul de instrucție la locul efectuării urmăririi penale sau a măsurii speciale de investigații. Judecătorul de instrucție, examinând o asemenea plângere, adoptă o încheiere motivată prin care obligă organul de urmărire penală să accelereze efectuarea actelor de urmărire penală necesare, care se impun din conținutul cauzei în termen rezonabil. Această încheiere a instanței este obligatorie pentru executare de către organul de urmărire penală și de către procurorul care conduce urmărirea penală în această cauză. Având în vedere faptul, că la materialele cauzei disciplinare nu au fost anexate careva probe care ar demonstra, că judecătorul de instrucție a examinat asemenea plângeri din partea participanților la procesul penal, Colegiul reiterează că tergiversarea urmăririi penale în cauzele penale, enunțate supra nu-i pot fi imputate procurorului XXXXXX.

Totodată, conform art.51 alin.(l) lit.c) al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016 și pct.68, lit.(d) al Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 14.09.2016, Colegiul adoptă hotărârea privind încetarea procedurii disciplinare, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară în instrumentarea cauzelor penale respective.

Referitor la a doua procedură disciplinară, Colegiul a constatat că, conform sesizării Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Leonid Demidov, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor a verificat sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, din xx.xx.2020 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, care a comis încălcări procesual penale în cadrul urmăririi penale în cauzele nr. XXXXXX și XXXXXX.

Conform sesizării, urmărirea penală în cauza nr XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2018, de către ofițerul superior de urmărire penală detașat în cadrul Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, în baza art.326 alin.(2), lit. d) din Codul penal.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale [...].

Temei pentru pornirea urmăririi penale l-a constituit raportul ofițerului superior de urmărire penală detașat în cadrul Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2018, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii

XXXXXX, la xx.xx.2018 sub nr. XXXXXX. Careva investigații în cadrul procesului penal nu au fost efectuate, a doua zi fiind pornită urmărirea penală.

Conținutul raportului ofițerului . XXXXXX este identic cu descriptivul ordonanței de pornire a urmării penale din xx.xx.2018.

Prin rezoluția procurorului, adjunct al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2018, a fost dispusă conducerea urmării penale în cauza nr. . XXXXXX procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, care prin ordonanța din xx.xx.2018 a fixat termenul de urmărire penală până la xx.xx.2018.

Ulterior, la materialele cauzei penale sunt plasate ordonanțe datate cu xx.xx.2018, xx.xx.2018, xx.xx.2019, xx.xx.2019 și xx.xx.2019 de prelungire a termenului de urmărire penală nesemnate, însă persoana care le-a întocmit fiind procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX. Toate ordonanțele sunt șablonate, având conținut identic. De asemenea, la materialele cauzei penale lipsește actul procedural în baza căruia procurorul XXXXXX ar fi împuternicită de a conduce urmărirea penală în continuare.

Urmărirea penală a durat 11 luni de zile, de la xx.xx.2018 până la xx.xx.2019, când cauza penală a fost clasată.

În această perioadă au fost efectuate: [...].

La xx.xx.2019, prin ordonanța procurorului, XXXXXX, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXXX, cu clasarea procesului penal pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Caracterul nejustificat de îndelungat al urmării penale a fost condiționat de lipsa acțiunilor adecvate din partea reprezentanților organului de urmărire penală și a procurorului de caz.

Pe dosar careva acțiuni de urmărire penală nu s-au efectuat, cauza penală fiind lăsată în nelucrare în perioadele xx.xx.2018 - xx.xx.2019 (aproape 4 luni de zile); xx.xx.2019 - xx.xx.2019 (aproape 3 luni de zile); xx.xx.2019 - xx.xx.2019 (aproape 6 luni de zile de la înaintarea acuzării până în ziua clasării procesului penal).

Subsecvent, de către procurorul XXXXXX au fost neglijate prevederile art.20 și art.259 din Codul de procedură penală, nefiind asigurată respectarea termenului rezonabil al urmării penale.

La xx.xx.2019, în privința cet. XXXXXX a fost emisă ordonanța privind recunoașterea ultimului în calitate de bănuit, fiind în aceeași zi adusă la cunoștință în prezența avocatului XXXXXX.

La xx.xx.2019 XXXXXX a fost pus sub învinuire în baza art.326 alin.(2), lit. d) din Codul penal, contrar prevederilor art. 280 alin. 1) din Codul de procedura penală, nefiind administrate careva probe concludente și suficiente care să întemeieze într-un anumit mod punerea numitului sub învinuire pentru infracțiunea menționată.

Acest fapt și-a găsit confirmarea la emiterea de către procurorul XXXXXX, ulterior, fără efectuarea a careva acțiuni de urmărire penală, a ordonanței din xx.xx.2019 (peste 6 luni de zile de la înaintarea acuzării și în lipsa unor altor acțiuni de urmărire penală efectuate), de scoatere de sub urmărire penală a lui XXXXXX, cu clasarea procesului penal pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Practic soluția a fost emisă în baza acelorași probe care au stat la baza punerii neîntemeiate sub învinuire a numitului.

La xx.xx.2019, procurorul XXXXXX dispunând scoaterea de sub urmărire penală a cet. XXXXXX și clasarea procesului penal nr. XXXXXX, hotărârea nefiind adusă la cunoștință numitului și altor persoane interesate.

Procurorul XXXXXX a condus urmărirea penală și în cauza penală nr. XXXXXX, care a fost pornită la xx.xx.2017, de către organul de urmărire penală a Centrului

Național Anticorupție, în baza art. 324 alin.(1) din Codul penal.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale [...].

Temei pentru pornirea urmăririi penale l-a constituit sesizarea cet. XXXXXX înregistrată în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Centrului Național Anticorupție la xx.xx.2017, sub nr. XXX.

Prin ordonanța procurorului, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX din xx.xx.2017, a fost dispusă efectuarea urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX de către un grup de procurori, ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații, în următoarea component: procurori - XXXXXX (conducător al acțiunilor de urmărire penală) și XXXXXX, ofițeri de urmărire penală - XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX și ofițerii de investigații - XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, acestea din urmă neavând atribuții de ofițer de urmărire penală.

Procurorul XXXXXX a dispus și solicitat, iar instanța de judecată a autorizat efectuarea următoarelor măsuri speciale de investigații: [...].

La xx.xx.2017 în privința cet. XXXXXX a fost emisă ordonanță privind recunoașterea acestuia în calitate de bănuț, fiind dispusă amânarea aducerii la cunoștință bănuțului a acestei ordonanțe pe un termen de 30 zile, ulterior termenul fiind prelungit câte 30 de zile, până la xx.xx.2017, când aceasta i-a fost adusă la cunoștință în prezența avocatului.

La xx.xx.2017 XXXXXX a fost pus sub învinuire în baza art. 324 alin.(1) din Codul penal, contrar prevederilor art. 280 alin. 1) din Codul de procedura penală, nefiind administrate careva probe concludente și suficiente care să întemeieze într-un anumit mod punerea numitului sub învinuire pentru infracțiunea menționată.

Procesul-verbal de audiere a învinuitului [...].

Ulterior, fără efectuarea a careva acțiuni de urmărire penală, prin ordonanța procurorului XXXXXX din xx.xx.018 (peste aproximativ 6 luni de la înaintarea acuzării), s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXXX, cu clasarea procesului penal pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

După emiterea de către procurorul XXXXXX a ordonanței de clasare a procesului penal în cauza nr. XXXXXX, au fost ignorate încheierile instanței de judecată și prevederile art. 132⁵ alin.(7) din Codul de procedură penală cu încălcarea drepturilor persoanelor enunțate prevăzute de art. 132⁹ alin.(8) din Codul de procedură penală - acestea nu au fost informate despre [...].

Caracterul nejustificat de îndelungat al urmăririi penale a fost condiționat de lipsa acțiunilor adecvate din partea reprezentanților organului de urmărire penală și a procurorului pe caz.

În perioada xx.xx.2017 – xx.xx.2018 pe dosar careva acțiuni de urmărire penală nu s-au efectuat (aproape 6 luni de zile de la înaintarea acuzării până în ziua clasării procesului penal), cauza penală fiind lăsată în nelucrare.

În această perioadă de inactivitate, procurorul XXXXXX a prelungit în repetate rânduri formal termenul de urmărire penală cu motivația „...ținând cont de volumul probatoriu necesar de a fi acumulat și administrat, prin efectuarea multiplelor acțiuni de urmărire penală, precum și special de investigații, în tendința efectuării unei instrumentări ample...” (ordonanțele din xx.xx.2017, xx.xx.2018 și xx.xx.2018).

Subsecvent, de către procurorul XXXXXX au fost neglijate prevederile art. 20 și art. 259 din Codul de procedură penală, nefiind asigurată respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală.

Acest fapt și-a găsit confirmare la emiterea de către procurorul XXXXXX, ulterior, fără efectuarea a careva acțiuni de urmărire penală, a ordonanței din xx.xx.2018 (peste

aproximativ 6 luni de zile de la înaintarea acuzații și în lipsa unor altor acțiuni de urmărire penală efectuate), de scoatere de sub urmărire penală a lui XXXXXX, cu clasarea procesului penal pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Practic soluția a fost emisă în baza aceluiași probe care au stat la baza punerii neîntemeiate sub învinuire a numitului.

Pentru motivarea soluției din xx.xx.2018, procurorul XXXXXX a reținut că „analizând probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și constatând că, urmare a efectuării măsurilor special de investigații autorizate, organul de urmărire penală nu a administrat probe utile, pertinente și concludente în vederea probării vinovăției cet. XXXXXX în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal, totodată fiind epuizate toate mijloacele de administrare a probelor care ar fi demonstrate direct vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii investigate...”.

Conform concluziei Direcției urmărire penală și criminalistică în cadrul urmăririi penale procurorul XXXXXX a acționat prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și cu admiterea încălcărilor grave de lege, în temeiul prevederilor art.43 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, încălcările menționate pot constitui abateri disciplinare și urmează a fi verificate în cadrul unei proceduri disciplinare.

Fiind audiată în cadrul verificării sesizării la xx.xx.2020, cât și în cadrul ședințelor Colegiului, procurorul XXXXXX, a explicat, că în rezultatul efectuării urmăririi penale pe cazurile date au fost îndeplinite toate acțiunile de urmărire penală necesare în conformitate cu prevederile legislației procesual penale, demersurile procurorului cu privire la autorizarea măsurilor speciale de investigație au fost supuse controlului judecătoresc, fiind considerate temeinice și plauzibile, instanțele dispunând admiterea acestora și careva încălcări a legislației procesual penale de către ea nu au fost admise.

Urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXXX a fost începută de către ofițerul de urmărire penală detașat în Procuratura XXXXXX XXXXXX la xx.xx.2018, fiind înregistrată o bănuială rezonabilă de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.d) din Codul penal, adică [...].

Cu referire la cele invocate în *sesizare și Raportul privind rezultatele verificării sesizării cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare din xx.xx.2020*, în ceea ce privește faptul că, ”*caracterul nejustificat de îndelungat al urmăririi penale a fost condiționat de lipsa acțiunilor adecvate din partea reprezentanților organului de urmărire penală și a procurorului de caz... cauza penală fiind lăsată în nelucrare... au fost neglijate prevederile art. 20 și art.259 din Codul de procedură penal, nefiind asigurată respectarea termenului rezonabil al urmăririi penale*, urmează a fi menționate următoarele:

În perioada anului 2018 a activat preponderent în domeniul **Exercitării urmăririi penale** având în gestiune 18 procese penale, dintre care în 4 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale, iar în 14 a fost pornită urmărirea penală, am exercitat nemijlocit urmărirea penală în 42 cauze penale, **6 cauze penale fiind expediate în instanța de judecată și 3 cauze penale fiind clasate**. *De menționat că, în această perioadă în Procuratura XXXXXX au activat 45 procurori, care în total au transmis în instanța de judecată la compartimentul de exercitare a urmăririi penale 113 cauze penale, iar 115 au fost clasate, indicele statistic mediu pe domeniul exercitării constituind 2,51 dosare în judecată și 2,5 dosare clasate per procuror.*

Totodată, a avut circa 38 cauze penale **la compartimentul conducerii urmăririi penale, 4 cauze fiind expediate în instanța de judecată și 8 cauze clasate și încetate**. *De menționat, că la compartimentul conducerii urmăririi penale de către Procuratura XXXXXX au fost expediate în instanța de judecată 284 cauze penale și 335 au fost*

clasate, indicele statistic pe domeniul conducerii urmăririi penale fiind de 6,31 dosare în judecată și 7,4 dosare clasate per procuror.

În perioada anului 2019 de asemenea a activat preponderent pe domeniul **Exercitării urmăririi penale**, având în gestiune 33 procese penale, dintre care în 21 procese penale a fost dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, iar în 12 procese penale a fost pornită urmărirea penală, a exercitat nemijlocit urmărirea penală în 50 cauze penale, **9 cauze penale fiind expediate în instanța de judecată, 14 cauze penale fiind clasate.** De menționat că, în această perioadă în Procuratura XXXXXX au activat 46 procurori, care în total au transmis în instanța de judecată la compartimentul exercitarea urmăririi penale 177 cauze penale, iar 124 au fost clasate, **indicele statistic pe domeniul exercitării constituind 3,84 dosare în judecată și 2,69 dosare clasate per procuror.**

La compartimentul conducerii urmăririi penale de către 46 de procurori care au activat în Procuratura XXXXXX au fost expediate în instanța de judecată 278 cauze penale și 332 au fost clasate, **indicele statistic pe domeniul conducerii urmăririi penale fiind de 6 dosare în judecată și 7,2 dosare clasate per procuror.** Necătând la faptul că a activat în exercitarea urmăririi penale, a expediat în instanța de judecată și 4 cauze penale aflate în conducerea urmăririi penale.

Prin urmare, reieșind din complexitatea cauzelor penale și proceselor penale aflate în gestiunea Procuraturii XXXXXX, volumul impunător de lucru legat de autorizarea măsurilor speciale de investigație, acțiunilor de urmărire penală, participarea la ședințe de judecată în ordinea art.313 CPP, examinarea demersurilor privind aplicarea măsurilor preventive, în perioada indicată în sesizare nu a fost posibilă planificarea de a adopta o soluție în baza art.291 CPP, cu prioritate anume pe marginea acestei cauze penale, or pe caz nu existau persoane private de libertate, nu erau aplicate alte măsuri preventive sau măsuri procesuale de constrângere. Mai mult, cauza penală se afla nemijlocit la ofițerul de urmărire penală XXXXXX, cu care periodic se discuta posibilitatea acumulării unor probe suplimentare, fiind raportate rezultatele și acțiunile efectuate, în scopul epuizării tuturor căilor posibile de a mai administra careva mijloace materiale de probă și a adopta o soluție legală pe dosar.

Cu referire la *punerea neîntemeiată sub învinuire*, în contextul celor invocate în sesizare în ceea ce privește faptul că, contrar prevederilor art.280 alin.(1) din Codul de procedură penală, nefiind administrate careva probe concludente și suficiente care să întemeieze într-un anumit mod punerea numitului sub învinuire, urmează a fi menționat faptul că punerea sub învinuire a lui XXXXXX a fost dispusă în legătură cu expirarea termenului de bănuț și reieșind din imposibilitatea la acel moment de a aprecia toată situația constatată în cadrul urmăririi penale și a adopta o soluție potrivit art.291 CPP, în legătură cu volumul mare de lucru și alte cauza penale care erau în proces de investigare proprietară și finalizare anume în acea perioadă. Mai mult, potrivit art. 19 CPP era analizată posibilitatea acumulării altor probe și identificării unor posibili martori care ar cunoaște careva circumstanțe pe cauza penală investigată, acțiuni care nu s-au soldat cu succes.

Or, în cazul în care la expirarea termenului de bănuț, în lipsa unei analize multilaterale, sub toate aspectele și epuizării tuturor mijloacelor de a mai acumula alte probe, persoana ar fi fost scoasă de sub urmărire penală, iar ulterior ar fi fost constatate careva mijloace materiale de probă că anume această persoană a comis infracțiunea, anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală, ar fi generat multiple probleme de ordin procedural legate de aprecierea și calcularea termenului de bănuț și legalitatea unei eventuale acuzări aduse.

De menționat, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale” nr.7. din 04.07.2005 pct.5.3. *Nu sunt pasibile de a fi atacate de regulă hotărârile privind pornirea urmăririi penale; ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, învinuit; ordonanța prin care s-a dispus efectuarea expertizei; etc. Aceste acte procedurale sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, însăși pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuit, punerea persoanei sub învinuire, dispunerea efectuării unei expertize nu afectează prin sine însăși careva drepturi sau libertăți constituționale.* Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării urmăririi penale. Reieșind din cele expuse, hotărârile organului de urmărire penală privind declanșarea procesului penal, și respectiv înaintarea acuzării de către procuror, de regulă nu pot fi invocate ca fiind neîntemeiate, datorită faptului că aceste hotărâri nu sunt definitive și în continuare generează o eventuală finalizare fie cu terminarea urmăririi penale și cu întocmirea rechizitoriului, fie cu scoaterea persoanei de sub urmărire penală și încetarea urmăririi penale în conformitatea cu temeiurile prevăzute de Codul de procedură penală.

Astfel, la xx.xx.2019 reieșind din faptul că materialele cauzei penale au fost verificate și apreciate în volum deplin, fiind epuizate mijlocele de a acumula alte probe, a fost dispusă scoaterea învinuitului de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale.

Respectiv, consideră că nu este cazul de a invoca faptul că, ”*soluția de scoatere de sub urmărire penală a lui XXXXXX cu clasarea procesului penal a fost emisă în baza aceluiași probe care au stat la baza punerii neîntemeiate sub învinuire a numitului*”, or de la înaintarea învinuirii a fost analizată și posibilitatea de acumulare a unor alte probe, iar în cazul epuizării tuturor căilor legale, a fost dispusă soluția care se impunea reieșind din probele acumulate.

Cu referire la alegația *hotărârea nefiind adusă la cunoștința numitului și altor persoane interesate*, urmează a fi menționat faptul că numitul XXXXXX și avocatul acestuia au fost contactați telefonic de către ofițerul de urmărire penală pentru a se prezenta și a lua cunoștință cu ordonanța, însă aceștia nu s-au prezentat, chestiunea respectivă nefiind o obligație imperativă. Faptul că a fost anunțat despre adoptarea în privința acestuia a soluției de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei penale, este indicat expres de către XXXXXX în răspunsul din xx.xx.2021 anexat la materialele cauzei procedurii disciplinare.

Urmărirea penală în cauză penală nr. XXXXXX a fost începută la xx.xx.2017 de către organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (1) din Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în procedura ofițerului de urmărire penală al DGUP al CNA XXXXXX.

Urmărirea penală pe această cauză penală a durat 9 luni, perioadă necesară pentru asigurarea posibilității efectuării măsurilor speciale de investigație, reieșind din declarațiile denunțătorului și stabilirea altor probe care ar putea elucida circumstanțele cazului, și eventual confirmă sau infirmă alegațiile denunțătorului, fiind asigurată în totalitate obiectivitatea și oportunitatea urmăririi penale în coroborare cu prevederile art. 19 alin.(3) din Codul de procedură penală.

Cu referire la omisiunile constatate conform sesizării și raportului urmează a fi

menționate următoarele:

În ceea ce privește *pretinsa ignorare a încheierilor instanței de judecată și prevederilor art.132⁵ alin. (7) CPP*, cu încălcarea drepturilor persoanelor de a fi informate despre efectuarea în privința lor a măsurilor speciale de investigație, urmează a fi menționat că denunțatorul XXXXXX a cunoscut despre faptul că a fost supus măsurilor speciale de investigație, or la etapa incipientă a urmăririi penale, acesta și-a exprimat acordul în acest sens, iar la finalizarea măsurilor, fiind informat despre posibilitatea de a se prezenta pentru a face cunoștință cu procesele-verbale și purtătorii materialii de informații, fiind contactat telefonic și invitat în acest sens, nu s-a folosit de acest drept, pe motiv că a cunoscut despre aceste rezultate.

Conform ordonanței procurorului adjunct al procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXX, din xx.xx.2018 a fost dispusă efectuarea urmăririi penale de un grup de procurori și ofițeri de urmărire penală în cauza nr. XXXXXX și conducerea urmăririi penale i-a fost dispusă ei.

Originalul ordonanței date nu l-a pus la materialele cauzei penale, din neatenție l-a lăsat la dosarul de control.

Lăsarea cauzelor penale în nelucrare se datorește volumului mare de lucru, având multe cauze penale în exercitare și conducere cu rezonanță social sporită.

Dna XXXXXX activează în organele Procuraturii din xx.xx.2013, fiind numită în funcția de procuror în Procuratura XXXXXX, unde activează până la moment.

În perioada de activitate XXXXXX a fost încurajată de 2 ori și nu a fost sancționată disciplinar.

Circumstanțe agravante sau atenuante care ar influența aplicarea sancțiunii disciplinare în privința procurorului XXXXXX nu au fost stabilite.

Astfel, indică Inspekția Procurorilor, că acțiunile procurorului XXXXXX în cadrul conducerii urmăririi penale în cauza penală sus-indicată, se manifestă prin încălcarea prevederilor art. art. 1 alin.(2), 19 alin.(3), 20, 52, 132⁵, 25 4, 25 9 din Codul de procedură penală și principiului supremației legii, prevăzut în pct. 6.1.1, 6.1.4 și 6.1.6 din Codul de etică al procurorilor, potrivit cărora procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecătii echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor, să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice să se asigure ca procedurile penale să se opereze cât de rapid posibil, în concordanță cu interesele justiției, încălcând drepturile și libertățile fundamentale a cetățenilor, prin ce a atins onoarea, imaginea și prestigiul Procuraturii, ce constituie abatere disciplinară, prevăzută în art. 38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii, fapt pentru care procurorul XXXXXX urmează a fi sancționat disciplinar.

În temeiul art. 49 alin.(1) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură de transmis materialele procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

Analizând în ansamblu materialele acumulate în cadrul verificării prealabile a temeiurilor de tragere la răspundere a procurorului, în Procuratura XXXXXX XXXXXX, audiind toți participanții, Colegiul de disciplină și etică ajunge la concluzia că pe acest capăt de acuzare, procurorul XXXXXX nu a comis abatere disciplinară. în acest context, reiterăm că soluțiile adoptate în cauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX au fost

apreciate ca fiind legale și întemeiate, nu există careva plângeri din partea cărorva participanți la proces referitor la încălcarea drepturilor și libertăților acestora fapt confirmat prin răspunsurile din xx.xx.2021 și xx.xx.2021, anexate la materialele procedurii disciplinare). Referitor la caracterul îndelungat al urmăririi penale, Colegiul a reținut faptul, că reieșind din complexitatea cauzelor penale și proceselor penale aflate în gestiunea Procuraturii XXXXXX, volumul impunător de lucru legat de autorizarea măsurilor speciale de investigații, numărul insuficient de procurori în acea perioadă în cadrul Procuraturii XXXXXX etc., toate aceste circumstanțe au și dus la această situație, ceea ce după noi nu-i poate fi imputată procurorului XXXXXX ca fiind o abatere disciplinară.

Mai mult, potrivit art.300 alin.3¹ Cod de Procedură Penală, în competența judecătorului de instrucție se include și examinarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale. Partea care se consideră afectată de o tergiversare nejustificată a urmăririi penale, sesizează judecătorul de instrucție la locul efectuării urmăririi penale sau a măsurii speciale de investigații. Judecătorul de instrucție, examinând o asemenea plângere, adoptă o încheiere motivată prin care obligă organul de urmărire penală să accelereze efectuarea actelor de urmărire penală necesare, care se impun din conținutul cauzei în termen rezonabil. Această încheiere a instanței este obligatorie pentru executare de către organul de urmărire penală și de către procurorul care conduce urmărirea penală în această cauză. Având în vedere faptul, că la materialele cauzei disciplinare nu au fost anexate careva probe care ar demonstra, că judecătorul de instrucție a examinat asemenea plângeri din partea participanților la procesul penal, Colegiul reiterează că tergiversarea urmăririi penale în cauzele penale, enunțate supra nu-i pot fi imputate procurorului XXXXXX.

Totodată, conform art.51 alin.(l) lit.c) al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016 și pct.68, lit.(d) al Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 14.09.2016, Colegiul adoptă hotărârea privind încetarea procedurii disciplinare, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară în instrumentarea cauzelor penale respective.

Referitor la al treilea capăt de acuzare, Colegiul constată că, Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Vasile Godoroja, potrivit Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, a verificat sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, din xx.xx.2020, înregistrată de Inspecția procurorilor la xx.xx.2020, cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura XXXXXX, XXXXXX.

Conform sesizării, în temeiul Dispoziției Procurorului General nr. XXXX din xx.xx.2019, *cu privire la controlul activității Procuraturii XXXXXX*, urmare verificării materialele cauzelor penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX, investigate de către procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, în activitatea numitei au fost stabilite abateri disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

La xx.xx.2017, în Registrul de evidență a infracțiunilor a Procuraturii XXXXXX a fost înregistrat raportul procurorului XXXXXX, privind preținsele acțiuni ilegale ale, XXXXXX, care [...].

Deși inițial din materiale rezultă că între părți este un litigiu civil, procurorul XXXXXX, a dispus la xx.xx.2017 pornirea urmăririi penale în privința XXXXXX, în baza art.335 alin.1) din Codul penal.

Ulterior pe caz s-a dispus [...].

La xx.xx.2017, procurorul XXXXXX a dispus [...].

La xx.xx.2017, în baza raportului ofițerului de investigație XXXXXX (*în privința căruia nu există vreun act că este inclus în grupul de ofițeri de investigație la prezenta cauză penală*), procurorul XXXXXX, a dispus [...].

În baza încheierii judecătorului de instrucție s-a efectuat [...].

La xx.xx.2017 procurorul XXXXXX, a dispus [...].

Deși materialele acumulate indicau la existența relațiilor contractuale între subiecții în litigiu, la xx.xx.2018, după 6 luni de la efectuarea XXXXXX, XXXXXX a fost recunoscut în calitate de bănuț.

Nefiind de acord cu aceasta, la xx.xx.2018 cet. XXXXXX, înaintează o plângere, unde indică suplimentar despre natura relațiilor contractuale a litigiului și solicită anularea ordonanței de bănuț și clasarea cauzei penale.

Prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2018 plângerea bănuțului a fost respinsă. Fiind contestate, instanța de judecată a lăsat în vigoare deciziile procurorilor.

La xx.xx.2018 procurorul XXXXXX, a înaintat învinuirea XXXXXX, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1¹) din Codul penal.

Procurorul în ordonanța de punere sub învinuire a reținut [...].

Procesul-verbal de audiere [...].

La xx.xx.2019, peste mai mult de un an de la înaintarea învinuirii, procurorul XXXXXX, neefectuând alte careva acțiuni de urmărire penală, l-a scos de sub urmărire penală pe XXXXXX și a clasat cauza penală, în temeiul art.275 pct.3) Cod de procedură penală, constatând la caz prezența unui litigiu civil, fapt care era cunoscut la inițierea cauzei penale.

Aceste acțiuni vădit ilegale ale procurorului XXXXXX, au realizat urmărirea penală ilegală, pentru anumite datorii ale unei companii față de altă companie care au izvorât din contract de împrumut.

Urmărirea **a avut ca scop de fapt hărțuirea învinuitului pe caz**, în privința căruia s-au desfășurat acțiuni cu ingerințe în dreptul la respectarea vieții private [...], precum și **s-a admis ținerea în suspans cu privire la soarta sa** [...].

La xx.xx.2019, procurorul XXXXXX dispunând scoaterea de sub urmărire penală a XXXXXX și clasarea procesului penal, nu a adus la cunoștință numitului și altor persoane interesate soluția adoptată.

La xx.xx.2019 procurorul XXXXXX a dispus [...].

Conform materialelor disjuncte, rezultă că [...].

La xx.xx.2018 a fost pus sub învinuire și în aceeași zi procurorul XXXXXX a înaintat în privința lui XXXXXX un demers [...].

Prin încheierea din xx.xx.2018, s-a respins demersul [...].

La xx.xx.2019 procurorul XXXXXX, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui XXXXXX în temeiul art.275 pct.3) din Codul de procedură penală.

Pentru motivarea soluției, au fost reținute următoarele: [...].

Astfel, **cet. XXXXXX, i-a fost înaintată neîntemeiat învinuirea și acesta** [...].

Respectiv, numitul **a fost menținut fără temeiuri în calitate de învinuit o perioadă excesivă -14 luni de zile.**

La xx.xx.2019, procurorul XXXXXX dispunând scoaterea de sub urmărire penală a cet. XXXXXX și clasarea procesului penal, nu a adus la cunoștință numitului și altor persoane interesate soluția adoptată.

Audiată în cadrul verificării sesizării, cât și în ședințele Colegiului, procurorul XXXXXX a explicat, că [...].

Ce ține de argumentul conținut în sesizare privind termenul excesiv al urmăririi penale în ambele cauze, este de menționat că, în perioada anului 2017, a efectuat un volum de lucru esențial pe cauze penale aflate în conducere și exercitare.

Consideră că, în cazul în care soluțiile adoptate în cauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX au fost apreciate ca fiind legale și întemeiate, la etapa actuală nu există careva plângeri din partea cărorva participând la proces referitor la încălcarea drepturilor și libertăților acestora (în sesizare fiind invocată netemeinicia acuzărilor înaintate cu toate că din partea persoanelor care au fost puse sub învinuire nu au fost înaintate careva plângeri, iar ordonanțele de punere sub învinuire nu au fost contestate potrivit prevederilor art.299/1, 313 CPP), potrivit art.251 din Codul de procedură penală nu au fost invocate careva temeuri care ar determina nulitatea absolută sau nulitatea relativă a cărorva acte procedurale ceea ce ar influența, într-o măsură sau alta, legalitatea soluției adoptate, nu există careva temeuri de a invoca o eventuală îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu sau admiterea încălcărilor grave de lege în cadrul exercitării urmăririi penale în cauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX, prin prisma art.38 al Legii cu privire la procuratură. încălcarea gravă de legislație urmează a fi apreciată în cazul existenței cărorva hotărâri adoptate în ordinea art.299/1 sau 313 CPP, prin care ar fi fost constatată încălcarea de către procuror a drepturilor și libertăților persoanelor participante la proces sau care ar declara nulitatea cărorva acte sau acțiuni procesuale. în cazul în speță, asemenea situații de fapt și de drept nu au fost constatate, fapt ce exclude invocarea unor eventuale încălcări grave ale legislației sau îndeplinirii necorespunzătoare ale atribuțiilor de serviciu.

Inspekția procurorilor apreciază critic explicațiile procurorului XXXXXX, deoarece acestea constituie poziția ei de apărare și sunt în contradicție cu probele administrate în cadrul verificării sesizării. Volumul de lucru efectuat de procurorul XXXXXX este la nivelul altor procurori în Procuratura XXXXXX. Mai mult, procurorul nu a prezentat dări de seamă în perioada vizată. Erorile admise de procurorul XXXXXX se confirmă și prin copiile materialelor cauzelor penale.

Analizând în ansamblu materialele acumulate în cadrul verificării prealabile a temeiurilor de tragere la răspundere a procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX, audiind toți participant, Colegiul de disciplină și etică ajunge la concluzia că procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX și-a îndeplinit corespunzător obligațiile de serviciu prevăzute în art, art.1 alin.(2), 10 alin.(1), 19 alin.(3),20 alin.(1),53¹ alin.(2),254 alin.(1),259 alin.(1) din Codul de procedură penală, art.61 alin.(2) din Codul penal art.38 lit.a) și e) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, pct.6.1.1.,6.1.4.,6.1.6. din Codul de etică al procurorilor, aprobat prin hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27.05.2016, care stipulează, că procurorul trebuie să respecte legislația națională și cea internațională, practica judiciară și jurisprudența CEDO, actele departamentale și ale organelor reprezentative și de autoadministrare a procurorilor. în motivarea acesteia, menționăm că în aceste cauze penale nu au fost lezate drepturile și libertățile persoanelor, fapt ce se confirmă prin răspunsurile formulate de către cet. XXXXXX din xx.xx.2021 și XXXXXX din xx.xx.2021 (anexate la materialele procedurii disciplinare), care confirmă faptul că nu le-au fost lezate careva drepturi și că acțiunile organului de urmărire penală au fost efectuate cu respectarea normelor legale în vigoare. Ceea ce ține de caracterul îndelungat al urmăririi penale, Colegiul la fel consideră că nu-i poate fi imputată acest fapt procurorului XXXXXX, reieșind din complexitatea cauzelor penale și proceselor penale aflate în gestiunea Procuraturii XXXXXX, participarea la ședințe de judecată în ordinea art.313 CPP, examinarea demersurilor privind aplicarea măsurilor preventive etc., (acest fapt se

confirmă prin darea de seamă a procurorului în Procuratura XXXXXX XXXXXX privind exercitarea urmăririi penale în perioada xx.xx.2019-xx.xx.2019, anexate la materialele procedurii disciplinare, în cadrul examinării acesteia în ședințele Colegiului. La fel din materialele acumulate se constată faptul că despre soluțiile adoptate în aceste cauze penale, participanții la proces au fost informați în termeni legali.

Mai mult, potrivit art.300 alin.3¹ Cod de Procedură Penală, în competența judecătorului de instrucție se include și examinarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale. Partea care se consideră afectată de o tergiversare nejustificată a urmăririi penale, sesizează judecătorul de instrucție la locul efectuării urmăririi penale sau a măsurii speciale de investigații. Judecătorul de instrucție, examinând o asemenea plângere, adoptă o încheiere motivată prin care obligă organul de urmărire penală să accelereze efectuarea actelor de urmărire penală necesare, care se impun din conținutul cauzei în termen rezonabil. Această încheiere a instanței este obligatorie pentru executare de către organul de urmărire penală și de către procurorul care conduce urmărirea penală în această cauză. Având în vedere faptul, că la materialele cauzei disciplinare nu au fost anexate careva probe care ar demonstra, că judecătorul de instrucție a examinat asemenea plângeri din partea participanților la procesul penal, Colegiul reiterează că tergiversarea urmăririi penale în cauzele penale, enunțate supra și pe acest capăt de acuzare, nu-i pot fi imputate procurorului XXXXXX.

Totodată, conform art.51 alin.(l) lit.c) al Legii cu privire la Procuratură și pct.68, lit.(a) al Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 14.09.2016, Colegiul adoptă hotărârea privind încetarea procedurii disciplinare, pe motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară de către procurorul XXXXXX în instrumentarea cauzelor penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX.

Referitor la al patrulea capăt de acuzare, Colegiul constată Conform sesizării, urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2015, de către organul de urmărire penală al IP XXXXXX mun. Chișinău, în baza art. 244 alin .(2) lit. b) din Codul penal, pe faptul [...].

La xx.xx.2015, de către Secția investigații financiar-economice a Procuraturii Generale, a fost pornită urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX, în baza art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe faptul [...].

La xx.xx.2016, (pauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX, au fost conexe, fiind atribuit numărul unic de evidență XXXXXX.

În cadrul urmăririi penale în cauza nr. XXXXXX, [...].

Prin ordonanța Procurorului General din xx.xx.2016, a fost dispusă retragerea cauzei penale nr. XXXXXX, de la organul de urmărire penală al IP XXXXXX mun. Chișinău și transmiterea acesteia Procuraturii XXXXXX, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale.

La xx.xx.2017, organul de urmărire penală al IP XXXXXX mun. Chișinău, a pornit urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX, în baza art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe faptul [...].

Cauza penală nr. XXXXXX, la xx.xx.2017, a fost transmisă [...].

La xx.xx.2017, cauzele penale nr. XXXXXX și nr. XXXXXX, au fost conexe, fiind atribuit numărul unic de evidență XXXXXX.

În cadrul urmăririi penale, [...].

La xx.xx.2018, urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost suspendată în temeiul art. 287¹ alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, din motiv că nu este identificată persoana care poate fi pusă sub învinuire.

În rezultatul analizării materialelor cauzei penale nr. XXXXXX, s-a stabilit că [...].
La fel, s-a stabilit că, [...].

Fiind examinat registrul XXXXXX din cadrul Procuraturii XXXXXX s-a stabilit că, [...].

La xx.xx.2016, prin rezoluția adjunctului procurorului-șef interimar al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, cauza penală nr. XXXXXX a fost atribuită pentru exercitarea urmăririi penale procurorului XXXXXX, XXXXXX.

Conform art. 19 alin. (3) din CPP, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Potrivit art. 254 alin. (1) din CPP organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

Procurorul N XXXXXX, exercitând urmărirea penală de la xx.xx.2016 și până la xx.xx.2017, nu a studiat materialele acestei cauze penale.

Documentele ridicate nu au fost examinate și apreciate de către procurorul XXXXXX pe tot parcursul urmăririi penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, în cadrul urmăririi penale, procurorul verifică calitatea probelor administrate, veghează ca orice infracțiune să fie descoperită, orice infractor să fie tras la răspundere penală și nici o persoană să nu fie urmărită penal fără să existe indici temeinici că a săvârșit o infracțiune.

Procurorul XXXXXX nu a verificat [...].

Procurorul XXXXXX nu a informat [...].

Procurorul XXXXXX cunoscând de fapt că [...]. Nu a asigurat integritatea documentelor ridicate în cadrul urmăririi penale.

Potrivit art. 157 alin. (2) din CPP - documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Conform art. 158 alin. (1) din CPP - corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte sau documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

La xx.xx.2019 Procuratura Generală a fost acționată în judecată de către cet. XXXXXX pentru [...].

Astfel, în cadrul verificării sesizării s-a stabilit că organul de urmărire penală al IP XXXXXX nu a transmis în organele Procuraturii [...].

Necătând la faptul că procurorul XXXXXX neagă îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu vinovăția ei se confirmă prin [...].

Procurorul în Procuratura XXXXXX XXXXXX, a încălcat prevederile art. 52 alin. (1) pct. 2), 6) din Codul de procedură penală, iresponsabil a exercitat urmărirea penală, nu a verificat calitatea probelor administrate, a încălcat dispoziția art. 3 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură - procurorul este obligat să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, art. 19 alin. (3), 254 alin. (1) din Codul de procedură penală, pct. 6.1.1., 6.2.1. și 6.2.3. din Codul de etică al procurorilor

care stipulează că, procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională, actele departamentale, interdepartamentale și ale organelor reprezentative și de autoadministrare ale procurorilor; să-și exercite atribuțiile în mod independent, imparțial, onest, ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și maximă corectitudine și să contribuie la realizarea eficientă și efectivă a actului de justiție, independența nu este un privilegiu sau o prerogativă conferită procurorilor în interes personal, ci o garanție a unei justiții echitabile, imparțiale și efective, care protejează interesul public și privat în societate.

În asemenea circumstanțe, analizând probele acumulate, poziția Inspecției Procurorilor, al procurorului XXXXXX, al martorilor audiați în cadrul ședințelor Colegiului de disciplină și etică (XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX), care în mare măsură au confirmat acuzațiile aduse procurorului XXXXXX și anume: [...], Colegiul constată abaterea disciplinară comisă de către procurorul XXXXXX prevăzută de art.38 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură.

Conform prevederilor art.40 alin. 1) și 2), procurorul poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de 1 an de la data comiterii abaterii disciplinare, iar prin excepție, în cazul comiterii unei abaterii disciplinare în activitatea procesuală, termenul de tragere la răspundere disciplinară este de 3 ani de la data comiterii abaterii disciplinare. În această speță, colegiul constată expirarea termenului de tragere la răspundere disciplinară, deoarece ultima acțiune procesuală întreprinsă de procurorul XXXXXX în această cauză penală ține de data de xx.xx.2017.

Conform prevederilor art.51 alin.(l) lit.b) al Legii cu privire la Procuratură și pct.68 lit.b) al Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 14.09.2016, Colegiul adoptă hotărârea privind constatarea abaterii disciplinare și sistează procedura disciplinară, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere disciplinară.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 39,41,50,51 alin.1 lit.b și d),84,85 al Legii Republicii Moldova nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, pct.pct.65,68 lit.(d) al Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică din 14.09.2016, Colegiul de disciplină și etică,-

HOTĂRĂȘTE:

1. A înceta procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, pe motiv că nu au fost comise abaterii disciplinare în cauzele enunțate supra.

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării prin intermediul colegiului, la Consiliul Superior al Procurorilor.

Președinte : GUȚAN Vladislav _____semnat_____

Membrii Colegiului :
COMERZAN Victor _____ semnat _____
CIMBIR Marcel _____ abținut _____
LOZAN Alexandru _____ semnat _____
Elena CAZACOV _____ abținut _____
Pavel ȚURCAN _____ semnat _____
Oleg TELEVCA _____ semnat _____